

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9060 af 05/02/2015 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 4-15 om hjælpemidler - ståstøttestativ - træningsredskab - behandlingsredskab

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2014-2140-37480

Ankestyrelsens principafgørelse 4-15 om hjælpemidler - ståstøttestativ - træningsredskab - behandlingsredskab

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Et ståstøttestativ kan ligesom et gangstativ både være et hjælpemiddel og et behandlings-/træningsredskab.

Afgørelsen må bero på en konkret, individuel vurdering af lidelsens karakter og omfang samt hvilket behov, brugen af ståstøttestativet skal afhjælpe.

Hvis det primære formål med et ståstøttestativ er at afhjælpe den manglende ståfunktion, skal ståstøttestativet betragtes som et hjælpemiddel. Det skal herefter vurderes, om bestemmelsens krav om væsentlighed er opfyldt.

Hvis ståstøttestativet primært skal anvendes til at forbedre funktionsevnen eller forebygge yderligere forværring af funktionsevnen, skal det betragtes som et træningsredskab eller et behandlingsredskab.

I sag nr. 1 og nr. 2 vurderede Ankestyrelsen, at ståstøttestativet var et hjælpemiddel, da hovedformålet var at afhjælpe barnets manglende ståfunktion, og i sag nr. 3 fandt Ankestyrelsen, at ståstøttestativet var et træningsredskab og dermed ikke et hjælpemiddel.

I sag nr. 1 vurderede Ankestyrelsen, at ståstøttestativet i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af barnets nedsatte funktionsevne og dermed i væsentlig grad kunne lette den daglige tilværelse i hjemmet.

I sag nr. 2 vurderede Ankestyrelsen, at ståstøttestativet var et hjælpemiddel, som ikke i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af barnets nedsatte funktionsevne og dermed ikke i væsentlig grad kunne lette den daglige tilværelse i hjemmet, da barnet ikke fik et øget aktivitetsniveau.

I sag nr. 3 vurderede Ankestyrelsen, at ståstøttestativet var et træningsredskab, da ståstøttestativet supplerede den træning, som barnet fik i børnehaven, og som skulle modvirke kontrakturer og fejlstilling.

Lov:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 1023 af 23. september 2014 - § 112, stk. 1, nr. 1 og 2.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet tre sager principielt for at afklare, om et ståstøttestativ til et barn er et hjælpemiddel eller et behandlings-/træningsredskab.

2. Reglerne

Lov om social service § 112, stk. 1, nr. 1 og 2, fastslår, at kommunen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

3. Andre principafgørelser

Kasserede

Følgende principafgørelser er kasserede og gælder ikke længere:

C-57-05 om et gangstativ til et barn. Praksis er indarbejdet i denne principafgørelse.

Ankestyrelsen har ikke andre principafgørelser på området.

4. De konkrete afgørelser

Sag nr. 1, j.nr. 2014-2140-37480:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i klagesagen om A Kommunes afgørelse af 18. juni 2014. Kommunen gav i afgørelsen afslag på fortsat bevilling af et ståstøttestativ til din datter.

Resultatet er

- Din datter har ret til fortsat bevilling af et ståstøttestativ som et hjælpemiddel.

Vi ændrer således afgørelsen fra A Kommune.

Kommunen vil kontakte dig.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at et ståstøttestativ (ståstativ) er et hjælpemiddel for din datter, som i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af hendes nedsatte funktionsevne og i væsentlig grad kan lette hendes daglige tilværelse i hjemmet. Hun opfylder derfor betingelserne for bevilling af et ståstøttestativ som et hjælpemiddel.

Det fremgår af sagen, at din datter, som nu er 3 år, lider af infantile spasmer og hjernebetinget synsnettsættelse. Hun har som følge af sine lidelser ingen selvstændig stå- og gangfunktion, og hun har derfor hidtil været bevilget et ståstøttestativ. Hun er desuden bevilget SDO-dragt, fodledsortoser og x-panda kørestol med high-low understel, og hun liftes i løftesejl med hovedstøtte.

Det fremgår endvidere af udtalelserne fra din datters børnehave, at hun har svære opmærksomhedsproblemer, idet hun er passiv og ikke reagerer tilstrækkeligt på stimuli. Der skal derfor mange og kraftige stimuli til at udløse respons, og der skal skiftes hyppigt mellem de forskellige stimuli. Det er på den baggrund blandt andet anbefalet, at din datter skal tilbydes forskelligt legetøj både ude og inde, og at hendes kropstilling skal varieres, fx ved at stå op, når hun spiser eller tegner.

Du har desuden oplyst, at din datter er mere vågen og aktiv, når hun står i ståstøttestativet i hjemmet, end når hun ligger på gulvet eller sidder i sin stol. Når hun ligger på gulvet, er hun kun aktiv i kort tid, hvorefter hun falder i søvn eller falder hen. Når hun sidder i sin stol, vil hun gerne spise, men hun leger ikke længe med sit legetøj, inden hun bliver inaktiv. Når hun står i ståstøttestativ, leger hun derimod med de ting, som bliver stillet foran hende, og hun kan derfor stimuleres via forskelligt legetøj og andre ting.

Vi lægger herefter afgørende vægt på, at det primære formål med et ståstøttestativ til din datter i hjemmet er, at hun kompenseres for den manglende ståfunktion ved at komme op at stå med hjælp. Ståstøttestativet har derfor funktion af et hjælpemiddel for din datter i hjemmet.

Vi lægger også afgørende vægt på, at din datter ved at stå i et ståstøttestativ opnår øget opmærksomhed, vågenhed og modtagelighed overfor sin omverden, og herunder stimuleres blandt andet via leg. Dette aktivitetsniveau opnår hun ikke ved at ligge eller sidde, idet hun ifølge det oplyste hurtigt bliver passiv og ikke stimuleres tilstrækkeligt ved at være i disse positioner.

Det følger af servicelovens § 112, at der kan ydes støtte til hjælpemidler, der i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Det følger desuden af vores praksis, at et gangstativ til et barn kan være såvel et hjælpemiddel som et behandlingsredskab for barnet. Der henvises til principafgørelse nr. C-57-05, hvorefter Ankestyrelsen fandt, at barnet var berettiget til et gangstativ som et hjælpemiddel, da stativet i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne og dermed i væsentlig grad lette den daglige tilværelse for barnet. Ankestyrelsen lagde vægt på, at barnet, der var svært mentalt og motorisk retarderet og ingen gangfunktion havde, ved hjælp af et gangstativ kunne bevæge sig lidt rundt både inde og ude på skolens område samt i hjemmet og derved øge sit aktivitetsniveau.

Vi finder, at principperne i afgørelsen finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår et ståstøttestativ til et barn.

Vi vurderer på den baggrund, at din datter har ret til et ståstøttestativ som et hjælpemiddel, idet et ståstøttestativ efter en konkret og individuel vurdering er et hjælpemiddel, som i væsentlig grad kan afhjælpe følgerne af hendes nedsatte funktionsevne og dermed i væsentlig grad lette hendes daglige tilværelse i hjemmet.

Vi bemærker, at da selv opnåelsen af et meget lavt aktivitetsniveau vil kunne udgøre en væsentlig forbedring af barnets niveau, vil kravet om væsentlighed være opfyldt, også selvom din datter ikke vil kunne opnå at spise eller drikke selv uden hjælp fra andre.

Sag nr. 2, j.nr. 2014-2140-12266:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i klagesagen om A Kommunes afgørelse af 9. januar 2014. Kommunen gav i afgørelsen afslag på bevilling af et ståstøttestativ til jeres søn.

Resultatet er:

- Jeres søn har ikke ret til bevilling af et ståstøttestativ som et hjælpemiddel.

Vi stadfæster således afgørelsen fra A Kommune.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at et ståstøttestativ (ståstativ) ikke i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af jeres søns nedsatte funktionsevne og ikke i væsentlig grad kan lette hans daglige tilværelse i hjemmet. Jeres søn opfylder derfor ikke betingelserne for bevilling af et ståstøttestativ som et hjælpemiddel.

Det fremgår af sagen, at jeres søn, som nu er 4 år, lider af spastisk tetraplegi og grå stær. Han har ingen selvstændig stå- eller gangfunktion og er således fast kørestolsbruger. Hans sanseregistrering er nedsat, og han skal derfor udsættes for store mængder indtryk for at blive tilstrækkeligt stimuleret. På trods af spasticiteten har jeres søn kontrol over arme og hænder og kan bruge dem målrettet.

Det fremgår endvidere af sagen, at det primære formål med et ståstøttestativ til jeres søn i hjemmet er, at jeres søn kompenseres for den manglende ståfunktion ved at komme op at stå med hjælp. Ståstøttestativet har derfor funktion af et hjælpemiddel for jeres søn i hjemmet.

Vi lægger herefter afgørende vægt på, at der ikke er beskrevet konkrete aktiviteter, som jeres søn kun kan udføre i et ståstøttestativ. De lege- og udviklingsaktiviteter, som han kan udføre ved at stå i et ståstøttestativ, er han også i stand til at realisere i siddende og/eller liggende position.

Det følger af servicelovens § 112, at der kan ydes støtte til hjælpemidler, der i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Det følger desuden af vores praksis, at et gangstativ til et barn kan være såvel et hjælpemiddel som et behandlingsredskab for barnet. Der henvises til principafgørelse nr. C-57-05, hvorefter Ankestyrelsen fandt, at barnet var berettiget til et gangstativ som et hjælpemiddel, da stativet i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne og dermed i væsentlig grad lette den daglige tilværelse for barnet. Ankestyrelsen lagde vægt på, at barnet, der var svært mentalt og motorisk retarderet og ingen gangfunktion havde, ved hjælp af et gangstativ kunne bevæge sig lidt rundt både inde og ude på skolens område samt i hjemmet og derved øge sit aktivitetsniveau.

Vi finder, at principperne i afgørelsen finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår et ståstøttestativ til et barn.

Vi vurderer på den baggrund, at jeres søn ikke har ret til et ståstøttestativ som et hjælpemiddel, idet hans aktivitetsniveau ifølge det oplyste ikke øges væsentligt ved at bruge et ståstøttestativ i hjemmet. Et ståstøttestativ kan derfor ikke betragtes som en væsentlig afhjælpning af hans nedsatte funktionsevne.

Vi bemærker, at det ikke er tilstrækkeligt til bevilling, at jeres søn ved at komme op at stå får mulighed for at variere kroppens fysiske stillinger i løbet af dagen.

Sag nr. 3, j.nr. 2014-2140-15949:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i klagesagen om A Kommunes afgørelse af 21. januar 2014. Kommunen gav i afgørelsen afslag på fortsat bevilling af et ståstøttestativ til din søn.

Resultatet er:

- Din søn har ikke ret til bevilling af et ståstøttestativ som et hjælpemiddel.

Vi stadfæster således afgørelsen fra A Kommune.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at et ståstøttestativ (ståstativ) ikke er et hjælpemiddel for din søn.

Det fremgår af sagen, at din søn er 3 år og lider af Cerebral Parese.

Vi lægger afgørende vægt på, at hovedformålet med det ansøgte ståstøttestativ er at træne din søn i hjemmet og derved supplere den træning, han modtager i børnehaven.

Det følger af servicelovens § 112, at der kan ydes støtte til hjælpemidler, der i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Vi finder på den baggrund, at din søn ikke kan bevilges et ståstøttestativ til brug i hjemmet, da stativet i din søns tilfælde ikke er et hjælpemiddel, men et træningsredskab.